

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Р 66/23
23.5.2023. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Целетовић Цуцић, председника већа и судија Александре Лековић и Весне Дамјановић, чланова већа, у парничном поступку тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из Београда, Змаја од Ноћаја 9/4, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миленко Цвијовић, адвокат из Београда, Савска 19а/5, ради накнаде нематеријалне штете, решавајући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници већа одржаној дана 23.5.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари стварно и месно је надлежан Први основни суд у Београду.

Списе доставити Првом основном суду у Београду, ради суђења.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 10455/22 од 29.12.2022. године, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у предметној правној ствари и одредио да се по правноснажности решења списи предмета доставе Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном.

Виши суд у Београду није прихватио своју надлежност, већ је списе предмета доставио Апелационом суду у Београду, сматрајући да је предмет спора накнада штете, која је, како се тужбом тврди, проузрокована објавом туженог на његовом профилу на друштвеној мрежи twitter, те како друштвене мреже нису медиј у смислу одредби Закона о јавном информисању и медијима, то је за одлучивање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу овлашћења из одредбе члана 21 став 1 и члана 22 став 1 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС” бр. 72/11 са каснијим изменама и допунама) и одредбе члана 26 став 2 Закона о уређењу судова

(“Сл. гласник РС” бр. 10/23), Апелациони суд у Београду је оценио да је за суђење у овој парници стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у списим предмета, тужила је дана 18.8.2022. године поднела тужбу Првом основном суду у Београду, ради накнаде нематеријалне штете и уклањања садржаја са twiter налога туженог ББ, под именом ..., означавајући вредност спора у износу од 550.000,00 динара. Тужени је у одговору на тужбу истакао приговор стварне ненадлежности, наводећи да је у предмету надлежан Виши суду у Београду. Поступајући по поднетој тужби, а имајући у виду да је у конкретном случају реч о спору у којем тужила тражи уклањање информација на медију туженог (twiter налогу) о њеном покојном оцу, те објављивање одговора на информацију, као и накнаду штете поводом изнете информације, Први основни суд у Београду огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом спору и наложио да се по правоснажности овог решења списи предмета доставе Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном. Након пријема списа, Виши суд у Београду одбио је да прихвати надлежност, истичући да је тужила поднела тужбу против туженог због штете која јој је, како се тужбом тврди, проузрокована објавом туженог на његовом профилу на друштвеној мрежи tviter, па како друштвене мреже нису медији, то сматра да је за одлучивање у овој правној ствари надлежан Први основни суд у Београду.

Законом о уређењу судова (“Службени гласник РС”, бр. 10/23) прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправном спору ако за поједини грађанскоправни спор није надлежан други суд (члан 24 став 2), а виши суд у првом степену, поред осталог, суди у грађанскоправном спору кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије и накнаде штете у вези са објављивањем информације (члан 25 став 1 тачка 7).

Одредбом члана 29 Законом о јавном информисању и медијима прописано је да је медиј средство јавног обавештавања које речима, сликом, односно звуком преноси уреднички обликоване информације, идеје и мишљења и друге садржаје намењене јавној дистрибуцији и неодређеном броју корисника(став 1). Под медијем се у смислу овог закона нарочито подразумевају дневне и периодичне новине, сервис новинске агенције, радио-програм и телевизијски програм и електронска издања тих медија, као и самостална електронска издања (уређивачки обликоване интернет странице или интернет портали), а који су регистровани у Регистру медија, у складу са овим законом (став 2).

Одредбом члана 112 истог закона прописано је да лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона. Право на накнаду штете из става 1. овог члана има и лице којем није објављен одговор, исправка или друга информација чије је објављивање наложено одлуком надлежног суда, а које због необјављивања трпи штету.

Одредбом члана 113 истог закона прописано је да новинар, односно одговорник уредник одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1.

овог закона, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом.

Одредбом члана 115 истог закона прописано је да новинар, одговорни уредник и издавач солидарно одговарају за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. овог закона, као и за пропуштање објављивања информације из члана 112. став 2. овог закона. Солидарна одговорност из става 1. овог члана не везује се за новинара, главног уредника и издавача другог медија.

Одредбом члана 39 став 1 Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11 са свим каснијим изменама и допунама) прописано је да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Полазећи од цитираних законских одредби, другостепени суд је пре свега имао у виду да налог туженог, под именом ..., не представља средство јавног обавештавања, нити је мрежа twitter уписана у регистар медија у смислу одредбе чл. 29 Закона о јавном информисању и медијима. Такође, одредбама члана 113 и 115 истог Закона прописано је ко може бити тужени (пасивно легитимисан) за штету насталу објављивањем информације, а у конкретној правној ствари тужени није ни новинар, ни одговорни уредник медија, те се не ради се о спору за накнаду штете из члана 25 став 1 тачка 7 Закона о уређењу судова.

Сходно изнетом, а како је услов за заснивање надлежности Вишег суда у спору за накнаду штете поводом објављивања информације да је информација објављена у медију који је уписан у регистар медија, а што није случај са мрежом twitter на којој је објављена спорна информација, то се у конкретном случају ради о спору за накнаду штете у смислу одредби Закона о облигационим односима, те је, имајући у виду опредељену вредност предмета спора од 550.000,00 динара, за поступање надлежан Први основни суд у Београду, сходно одредби чл.1 Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 24 став 2 Закона о уређењу судова.

Са претходно наведених разлога, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 23 став 1 Закона о парничном поступку и одредбе члана 26 став 2 Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа-судија
Весна Целетовић Цуцић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић